

Världsomfattande ledarutbildningsmöte

Stöd för familjen

11 FEBRUARI 2006

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

Utgivet av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
Salt Lake City, Utah

© 2006 Intellectual Reserve, Inc.
Med ensamrätt
Printed in Germany

Engelskt original godkänt: 8/04
Godkänt för översättning: 8/04

Innehåll

Äktenskapet är väsentligt för Guds eviga plan	2
<i>Äldste David A Bednar</i>	
Ett högtidligt ansvar att älska och ta hand om varandra.	8
<i>Äldste L Tom Perry</i>	
Föräldrar har ett heligt ansvar	13
<i>Bonnie D Parkin</i>	
Himmelska hem — Eviga familjer	18
<i>President Thomas S Monson</i>	
”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”	24

Äktenskapet är väsentligt för Guds eviga plan

ÄLDSTE DAVID A BEDNAR
i de tolv apostlarnas kворum

Lärosatser om det ideala äktenskapet

Vi har fått rådet av första presidentskapet att göra vårt allra bästa för att stärka äktenskapet och hemmet. Denna undervisning har aldrig varit mer nödvändig än i dagens värld, där äktenskapets helgd angrips och hemmets betydelse undergrävs.

Även om kyrkan och dess program stödjer äktenskapet och familjen, och gör det med en viss framgång, bör vi alltid minns detta: ingen åtgärd eller organisation kan ersätta hemmet eller utföra dess grundläggande funktioner.¹ Så i dag ska jag tala till er främst som män och kvinnor, som män och hustrur och som mödrar och fäder och i andra hand som prästads- och biorganisationsledare i kyrkan. Mitt uppdrag är att tala om det eviga äktenskapets nyckelställning i vår himmelske Faders plan för vår lycka.

Vi ska se på lärosatser om det ideala äktenskapet. Min förhoppning är att en genomgång av våra eviga möjligheter och en påminnelse om vilka vi är och varför vi är här på jorden ska ge ledning, tröst och stöd åt allas våra förhoppningar oavsett civilstånd eller personliga omständigheter just nu. Skillnaden mellan äktenskapets lära och vår dagliga verklighet kan tyckas stor ibland, men ni utträttar dag för dag mer och är på väg att bli

mycket bättre än ni förmodligen inser.

Jag inbjuder er att hålla i minnet följande frågor medan vi talar om principer som rör det eviga äktenskapet.

Fråga 1: *Strävar jag i mitt eget liv att bli en bättre man eller hustru, eller förbereder jag mig att bli man eller hustru genom att tillämpa dessa grundläggande principer?*

Fråga 2: *Hjälper jag som prästdömsledare dem jag tjänar att förstå och tillämpa dessa grundläggande principer och stärker därigenom äktenskapet och hemmet?*

Då vi andaktsfullt begrundar dessa frågor och tänker på våra egna äktenskapsrelationer och vårt ansvar mot kyrkan, vittnar jag om att Herrens ande ska upplysa vårt sinne och lära oss vad vi bör göra och förbättra. (Se Joh 14:26.)

Varför äktenskapet är så viktigt

I ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” förkunnar första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd ”att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse”.² Denna nyckelmening ur tillkännagivandet lär oss mycket om äktenskapets doktrinära betydelse och betonar äktenskapets och familjens framskjutna ställning i

Faderns plan. Rättfärdiga äktenskap är en befallning och ett viktigt steg i processen att skapa en kärleksfull familjere-lation som kan bestå bortom graven.

Två tungt vägande doktrinära skäl hjälper oss förstå varför eviga äkten-skap är väsentliga i Faderns plan.

Skäl 1: *Manliga och kvinnliga andar kompletterar och fullkomnar varandra, och män och kvinnor är därför avsedda att tillsammans utvecklas mot upphøjelse.*

Äktenskapets eviga natur och betydelse kan endast helt förstås i ljuset av Faderns övergripande plan för sina barn. "Alla människor — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad

son eller dotter till himmelska föräldrar och har ... gudomliga egenskaper och förutsättningar."³ Den stora planen för vår lycka gör det möjligt för ande-söner och andedöttrar till vår him-melske Fader att få en fysisk kropp, få jordisk erfarenhet och utvecklas mot fullkomning.

"Att det finns olika kön är nödvän-digt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift"⁴ och det definierar i stor utsträckning vilka vi är, varför vi är här på jorden och vad vi ska göra och bli. Enligt gudomlig avsikt är

manliga och kvinnliga andar olika, åtskilda och kompletterande.

Efter det att jorden skapats sattes Adam i

Edens lustgård. Viktigt var emeller-tid att Gud sade att "det inte är bra för mannen att vara ensam" (se 1 Mos 2:18; Moses 3:18) och Eva blev Adams kamrat och medhjälpare. Den unika kombinationen av andlig, fysisk, psy-kisk och känslomässig förmåga hos man och kvinna behövdes för att genomföra lycksalighetsplanen. Ensamma kan varken man eller kvinna uppfylla ändamålet med sin skapelse.

Genom gudomligt påbud är män och kvinnor avsedda att tillsammans utvecklas mot fullkomlighet och en

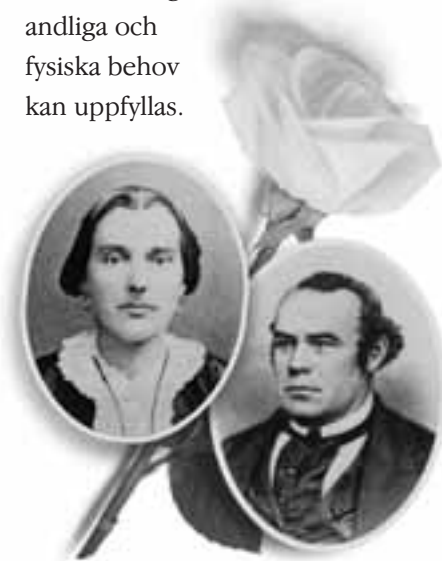
fullhet av härlighet. Tack vare sina skillnader i temperament och förmåga kan män och kvinnor skänka äktenskapsrelationen unika perspektiv och erfarenheter. Mannen och kvinnan bidrar på olika sätt men i lika mån till enheten och enigheten som inte kan uppnås på annat sätt. Mannen kompletterar och fulländar kvinnan och kvinnan kompletterar och fulländar mannen då de lär av varandra och ömsesidigt stärker och välsignar varandra. ”Men i Herren är det så att kvinnan inte är till utan mannen eller mannen utan kvinnan.” (1 Kor 11:11; kursivering tillagd)

Skäl 2: Enligt den gudomliga planen behövs både mannen och kvinnan för att skaffa barn till jorden och skapa den bästa miljön för barnens fostran och vård.

Den befallning som gavs till Adam och Eva att föröka sig och uppfylla jorden är ännu i kraft. ”Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru ... det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud.”⁵ Således är äktenskapet mellan man och kvinna den kanal genom vilken andar bör komma från föruttillvaron. Fullständig sexuell avhållsamhet före äktenskapet och fullständig trohet inom äktenskapet bevarar denna kanals helgd.

Ett hem med en kärleksfull och

lojal man och hustru är den bästa plats där barn kan fostras i kärlek och rättfärdighet och där barnens andliga och fysiska behov kan uppfyllas.

Äldste Parley P Pratt beskrev de välsignelser vi får när vi lär oss om, förstår och försöker efterleva lärosatserna om det ideala äktenskapet.

Mäns och kvinnors unika egenskaper bidrar till äktenskapets fullkomning, och samma egenskaper är viktiga för barnens fostran, vård och undervisning. ”Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet.”⁶

Vägledande principer

De två doktrinära skäl vi nämnt som gäller vikten av eviga äktenskap i Faderns plan för vår lycka visar på vissa

principer för dem som förbereder sig för äktenskap, för dem som är gifta och för vårt tjänande i kyrkan.

Princip 1: Vikten av evigt äktenskap kan endast förstås i ljuset av Faderns plan för vår lycka.

Vi talar ofta om och belyser äktenskapet som samhällets grundläggande enhet, som grunden för en stark nation och som en livsviktig social och kulturell institution. Men det återställda evangeliet hjälper oss förstå att den är så mycket mer!

Talar vi kanske om äktenskapet utan att tillräckligt undervisa om äktenskapets betydelse inom Faderns plan? Att betona äktenskapet utan att sammanlänka det med den enkla och grundläggande planen för lycka kan inte ge tillräcklig ledning, skydd eller hopp i en värld som blir alltmer förvirrad och ogudaktig. Vi gör alla klokt i att minnas Almas undervisning — ”Därför gav Gud [människobarnen] bud, sedan han först kungjort återlösningensplanen för dem.” (Alma 12:32, kursivering tillagd)

Äldste Parley P Pratt beskrev vackert de välsignelser vi får när vi lär oss, förstår och försöker efterleva äktenskapets doktrinära ideal:

”Det var Joseph Smith som lärde mig uppskatta den givande relationen mellan far och mor, man och hustru, bror och syster, son och dotter.

Det var av honom jag lärde mig att min livskamrat kunde förenas med

mig för tid och all evighet och att de förädlade känslor och den tillgivenhet som förde oss samman utgick från den gudomliga eviga kärlekens källa ...

Jag älskade redan innan, men jag visste inte varför. Men nu älskade jag med en renhet, en intensitet av upphöjd känsla som lyfte min själ från de övergående ting som tillhörde denna jämmerdal och utvidgade den liksom en ocean ... Jag kunde kort sagt nu älska med anden och även med förståndet.

Ändå hade min broder Joseph Smith den gången ... bara lyft ett hörn av förlåten och gett mig en glimt av evigheten.”⁷

Kan vi som män och kvinnor, som män och hustrur, som ledare i kyrkan, inse att betydelsen av evigt äktenskap endast kan förstås i ljuset av Faderns plan för vår lycka? Läran leder män och kvinnor att hoppas på och bereda sig för evigt äktenskap. Det besegrar

den rädsla och den osäkerhet som kan få några att skjuta upp eller undvika äktenskap. En rätt förståelse av planen stärker också vår beslutsamhet att hedra det eviga äktenskapets förbund. Vårt personliga lärande, vår undervisning och vårt vittnesbörd i såväl hemmet som kyrkan förstärks då vi begrundar och allt bättre förstår denna sanning.

Princip 2: *Satan vill att alla män och kvinnor ska bli olyckliga som han själv.*

Lucifer angriper och förvränger oförtrutet de lärosatser som betyder mest för oss själva, för våra familjer och för världen. Var sätter motståndaren in sina mest direkta och djävulska angrepp? Satan arbetar utan uppehåll på att förvirra vårt förstånd angående könsroller, att befrämja ett för tidigt och orätt användande av skaparkraften och att förhindra rättfärdiga äktenskap just därför att äktenskapet är förordnat av Gud och

att familjen har en central roll i lyckalighetsplanen. Motståndarens angrepp på det eviga äktenskapet kommer att öka i intensitet, frekvens och list.

Eftersom vi idag är inbegripna i ett krig om familjens och hemmets välfärd, ägnade jag vid min senaste genomläsning av Mormons bok särskild uppmärksamhet åt hur nephiterna beredde sig för striderna mot lamaniterna. Jag lade märke till att ”emedan nephiterna ... *bade kännedom om* [sina fienders] *avsikt*, gjorde de sig redo att möta dem.” (Alma 2:12; kursivering tillagd) När jag läste och studerade förstod jag att effektiv förberedelse är beroende av *kännedom om fiendens avsikt*. Vi bör likaså begrunda vår fiendes avsikt i denna strid i vår tid.

Faderns plan är att ge ledning åt sina barn, hjälpa dem bli lyckliga och föra dem i trygghet tillbaka till honom. Lucifers angrepp på planen är avsedda att göra Guds söner och döttrar förvirrade och olyckliga och hejda deras eviga utveckling. Lögnernas faders övergripande syfte är att vi alla ska bli ”olyckliga, liksom han själv är”. (2 Nephi 2:27) Och han arbetar på att förhindra de delar av Faderns plan som han hatar mest. Satan har ingen kropp, han kan inte gifta sig och han kan inte få någon familj. Och han strävar envist efter att förvränga de gudomliga avsikterna

med kön, äktenskap och familj. Över hela världen ser vi växande bevis på effekterna av Satans arbete.

Nyligen har djävulen försökt legalisera förvirringen beträffande kön och äktenskap. Om vi ser bortom jordelivet och in i evigheten är det lätt att se att de förfalskningar motståndaren förespråkar aldrig kan leda till den fullhet som möjliggörs genom besegling av man och kvinna, till lyckan i ett rättfärdigt äktenskap, till glädjen över efterkommande eller till välsignelsen evig utveckling.

Med tanke på vad vi vet om vår fiendes avsikter bör vi alla vara mycket vaksamma och söka personlig inspiration om hur vi kan skydda våra egna äktenskap — och hur vi kan lära och undervisa om rätta principer i hemmet och i kyrkan, om könets eviga betydelse och om äktenskapets roll i Faderns plan.

Princip 3: *Kärlekens och lyckans högsta välsignelser kan endast nås genom det eviga äktenskapets förbund och relation.*

Herren Jesus Kristus är i centrum för relationen i ett förbundsäktenskap. Lagg märke till hur Frälsaren placerats överst i triangeln med kvinnan i det ena lägre hörnet och mannen i det andra. Tänk nu på vad som händer i relationen mellan mannen och kvinnan då de var för sig stadigt ”kommer till Kristus” och strävar att bli ”fullkomnade i honom”.

(Se Moroni 10:32.) Tack vare och genom Återlösaren kommer mannen och kvinnan närmare varandra.

När man och hustru kommer närmare Herren (se 3 Nephi 27:14), medan de lär sig tjäna och ta hand om varandra, medan de delar livets erfarenheter och växer samman och

Man och hustru kommer närmare varandra då de var för sig stadigt kommer till Kristus.

blir ett, och medan de välsignas genom förenandet av sina åtskilda egenskaper, börjar de nå det förverkligande som vår himmelske Fader önskar sina barn. Den yttersta lyckan, vilket är själva målet för Faderns plan, når man genom att ingå och hedra eviga äktenskapsförbund.

Som män och kvinnor, som män och hustrur och som ledare i kyrkan är ett av våra främsta ansvar att hjälpa unga män och kvinnor lära mer om och förbereda sig för ett rättfärdigt äktenskap genom vårt exempel. Då unga kvinnor och män iakttar värdighet, lojalitet, uppoffring

och hållandet av förbunden i våra äktenskap, kan dessa ungdomar söka efterleva samma principer under sin uppvaktning och sitt äktenskap. Då de unga märker att vi sätter vår eviga kamrats välbefinnande allra främst, blir de mindre självcentrerade och mer benägna att ge, att tjäna och att skapa ett jämlikt och varaktigt förhållande. Då unga män och kvinnor ser ömsesidig respekt, tillgivenhet, tillit och kärlek mellan en man och en hustru vill de sträva att odla samma egenskaper i sitt liv. Våra barn och kyrkans ungdomar lär sig det mesta av det vi gör och vad vi är — även om de minns ganska lite av vad vi säger.

Olyckligtvis är många ungdomar i kyrkan idag rädda för och vacklar i sin väg mot evigt äktenskap på grund av att de sett alltför mycket av skilsmässor i världen och brutna förbund i sina hem och i kyrkan.

Evigt äktenskap är inget tillfälligt juridiskt kontrakt som kan upphävas när som helst och av vilket skäl som helst. Nej, det är ett heligt förbund med Gud som kan vara bindande i tid och i all evighet. Trofasthet och trohet i äktenskapet får inte bara vara vackra ord i predikningar. Nej, de bör vara principer som visar sig i våra egna förbundsäktenskap.

Med tanke på vårt eget exemplars betydelse: Kan ni och jag urskilja områden där vi behöver förbättra oss?

Inspirerar den Helige Anden vårt sinne och uppmjukar vårt hjärta och uppmuntrar oss att handla och att bli bättre? Anstränger vi oss som ledare inom prästadömet och biorganisationerna för att stärka äktenskapet och hemmet?

Män och hustrur behöver tid tillsammans för att stärka sig själva och skydda sina hem mot motståndarens angrepp. Händer det medan vi strävar att ära våra kallelser i kyrkan att vi oavsiktligt hindrar män och hustrur, mödrar och fäder från att uppfylla sina heliga förpliktelser i hemmet? Planerar vi till exempel ibland onödiga möten och aktiviteter på ett sätt som inkräktar på den viktiga relationen mellan man och hustru — och deras relationer med barnen?

Om vi uppriktigt tänker över dessa frågor är jag övertygad om att Anden redan nu hjälper och fortsätter att hjälpa oss alla att lära det vi borde i hemmet och i kyrkan.

De andliga resurser vi behöver

Vårt ansvar att lära och förstå planen, att upprätthålla och vara exempel på rättfärdiga äktenskap samt undervisa om rätta principer i hemmet och i kyrkan kan få oss att undra om vi är mogna vår uppgift. Vi är vanliga människor som måste utföra ett ovanligt svårt arbete.

För många år sedan försökte syster Bednar och jag klara av många

Ett av våra främsta ansvar är att hjälpa unga män och kvinnor lära mer om och förbereda sig för ett rättfärdigt äktenskap genom vårt exempel.

och motstridande krav från en ung och energisk barnaskara — samt våra ansvar i kyrka, yrkesliv och samhälle. En kväll efter det att barnen somnat talade vi länge om hur väl vi klarade av alla våra viktiga prioriteringar. Vi insåg att vi inte skulle få de utlovade välsignelserna i evigheten om vi inte mer fullständigt hedrade de förbund vi slutit under jordelivet. Vi beslöt oss tillsammans att vara bättre och göra bättre ifrån oss som man och hustru. Det vi lärde oss för så många år sedan har gjort oerhörd skillnad i vårt äktenskap.

Lycksalighetsplanens ljuva och enkla lära ger ett dyrbart evigt perspektiv och hjälper oss förstå betydelsen av evigt äktenskap. Vi har välsignats med alla de andliga resurser vi behöver. Vi har fullheten av Jesu Kristi lära. Vi har den Helige Anden och uppenbarelse.

Vi har frälsande förordningar, förbund och tempel. Vi har prästadömet och profeter. Vi har de heliga skrifterna och kraften i Guds ord. Och vi har Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.

Jag vittnar om att vi välsignats med alla de andliga resurser vi behöver för att lära om, att undervisa om, att stärka och försvara det rättfärdiga äktenskapet — och att vi faktiskt kan leva samman i lycka som män och hustrur och familjer i evigheten. I Jesu Kristi heliga namn, amen.

SLUTNOTER

1. Se brev från första presidentskapet den 11 feb 1999; se *Liabona*, dec 1999, s 1.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
3. *Liabona*, okt 2004, s 49.
4. *Liabona*, okt 2004, s 49.
5. *Liabona*, okt 2004, s 49.
6. *Liabona*, okt 2004, s 49.
7. *Autobiography of Parley P. Pratt*, utg Parley P Pratt Jr (1938), s 297–298.

Ett högtidligt ansvar att älska och ta hand om varandra

ÄLDSTE L TOM PERRY
i de tolv apostlarnas kворum

Skapa balans i våra uppgifter

Det ämne jag tilldelats är följande mening ur tillkännagivandet om familjen: "Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn."¹ Jag vill ta mig an det

här ämnet på ett helt annat sätt än ni kanske är vana vid på andra utbildningsmöten. Jag ska inte citera så mycket ur handböcker. I stället vill jag tala öppen hjärtigt med er om ert tjänande i vår himmelske Faders rike. Tanken är att se om vi tillsammans bättre kan förstå hur vi ska balansera vårt ansvar att älska och ta vård om våra familjer mot andra speciella kallelser som vår Fader i himlen har gett oss.

När kyrkan organiserades den 6 april 1830 fick profeten Joseph Smith en uppenbarelse som nu finns i 21:a kapitlet av Läran och förbunden. I uppenbarelsen står bland annat:

"Se, en uppteckning skall föras ibland eder, och däri skall du kallas siare, översättare, profet, Jesu Kristi apostel, en äldste i kyrkan genom Gud Faderns vilja och Herren Jesu Kristi nåd,

emedan du är inspirerad av den Helige Anden att lägga kyrkans grundvalar och att uppbygga den på den allraheligaste tron,

Därför skall du, min kyrka, giva akt på alla hans ord och bud, som han skall giva dig såsom han mottager dem, och vandra i all helighet inför mig,

ty hans ord skolen I taga emot som från min egen mun, i all tålmod och tro." (L&F 21:1–2, 4–5)

Bland de första instruktionerna som gavs till denna nyligen organiserade kyrka var att följa den inspiration och uppenbarelse som kommer från Herren genom hans profet för att uppfylla vårt ansvar att bygga hans rike. Han har lovat leda oss på den väg som vi bör följa för att genomföra detta stora verk.

Profetens råd

Jag tror president Gordon B Hinckley, vår profet idag, gav oss nyckeln till att skapa balans i våra uppgifter vid ett tidigare världsomfattande ledarutbildningsmöte som hölls den 21 juni 2003. Under det mötet sade han:

"Ni har privilegiet att stå i skuggan av världens Återlösare medan vi för detta verk framåt. Ni har fått möjligheten att tala om skönheten i Herren Jesu Kristi försonande blod, för hans söner och döttrar. Kan det finnas ett större privilegium än detta?

Under världens hela historia har Gud gett sin gudomliga lag för att bevara och skydda den heliga föreningen mellan man och hustru.

Gläds åt detta privilegium som är ert. Ni kommer inte att ha denna möjlighet för evigt. Alltför snart finns bara minnet kvar av den härliga upplevelse som ni har nu.

Ingen av oss kan åstadkomma allt som vi hade önskat. Men låt oss göra det bästa vi kan. Jag är övertygad om att Återlösaren då kommer att säga: 'Bra, du gode och trogne tjänare.' (Matt 25:21)²

Som ni minns förklarade han i den utsändningen vårt fyrfaldiga ansvar. Det första gäller det ämne vi tar upp i den här utsändningen. Han sade:

"För det första är det absolut nödvändigt att ni inte försummar er familj. Inget ni har är dyrbarare än detta. Er hustru och era barn förtjänar sin makes och fars uppmärksamhet. Sist och slutligen är det denna familjerektion som vi tar med oss till livet

härefter. För att göra en omskrivning av skriftens ord: 'Ty vad hjälper det en människa, om hon tjänar kyrkan trofast men förlorar sin familj?' (Se Mark 8:36.)"³

Detta har varit ett ständigt budskap från våra profeter sedan kyrkans tidiga dagar. Den viktigaste platsen för undervisning om evangeliet och för ledarskap är familjen och hemmet. Om vi följer de här anvisningarna ger vi uppdrag och planerar program, aktiviteter och lektioner som kompletment och stöd åt våra familjer.

Fastställa rätta prioriteringar

Hur vi använder vår tid och upprätthåller balans i livet är en nyckel till hur vi handhar våra familjeplikter och vårt tjänande i kyrkan. Se till att ni följer profetens råd om hur vi ska prioritera användningen av vår tid.

Er eviga livskamrat

Börja med att diskutera med din eviga livskamrat hur mycket tid ni behöver tillsammans för att stärka ert äktenskap, för att visa er kärlek till varandra. Det är er första prioritering.

Kyrkan ska hjälpa enskilda och familjer att komma till Kristus och få evigt liv. Evigt liv är Guds största gåva till sina barn, och det kan endast fås genom familjerektioner. Relationen måste börja med en förening mellan man och hustru, vilken är helig för Herren och ingenting att leka med. Äktenskapsförbundet är väsentligt i Herrens plan och är det syfte för vilket han skapade himlarna och jorden. Under hela historien har han gett sin gudomliga lag för att bevara och skydda den heliga föreningen mellan man och hustru.

Den viktigaste undervisning som barn någonsin får bör komma från deras föräldrar.

Era barn

Därnäst, beakta era barns andliga behov. Hur mycket tid krävs för att vara säker på att du är nära dem? Det är ert ansvar som fäder och mödrar att avsätta tillräckligt med tid för att undervisa dem, för den viktigaste undervisning som barn någonsin får bör komma från deras föräldrar. Vi behöver bekanta oss med vad kyrkan lär våra barn så att vi kan vara i harmoni med den undervisningen när vi undervisar våra barn. Broschyren *Vägledning för de unga*, som citerar tillkännagivandet om familjen, ger till exempel ungdomarna följande råd om familjer:

”Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation.”⁴

Broschyren fortsätter:

”Att få tillhöra en familj är en stor välsignelse. Din familj kan ge dig vänskap och lycka, hjälpa dig att lära dig rätta principer i en kärleksfull miljö och hjälpa dig förbereda dig själv för evigt liv. Alla familjer är inte likadana men var och en är viktig i vår himmelske Faderns plan.

Gör din del för att bygga ett lyckligt hem. Var glad, hjälpsam och omtänksam mot andra. Många problem i hemmet uppstår därför att familjemedlemmar talar och handlar själviskt eller elakt. Bry dig om de andra familjemedlemmarnas behov. Försök att vara en fridsstiftare i stället för att retas, gräla och bråka. Kom ihåg att familjen är den heligaste enheten i kyrkan.”⁵

Försörja sin familj

Vår tredje prioritering är att ta hand om våra familjeenheter. Återigen

ur tillkännagivandet om familjen:

”Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj.”⁶

Vi behöver skaffa oss en bra utbildning för att kunna få en anställning. I en föränderlig värld måste vi hålla oss à jour, annars blir våra kunskaper föråldrade. Även om vi är upptagna med våra uppdrag i kyrkan, bör vi inte missa tillfällen att utvecklas och förbättra familjens välfärd. Detta kräver att vi ger tillräckligt med tid och eftertanke för att bereda oss för framtiden.

Detta råd gäller såväl systrar som bröder. Även om ansvaret att försörja familjen främst åvilar fadern, anger tillkännagivandet att ”handikapp, död eller andra omständigheter”⁷ kan kräva att ni systrar använder och utvecklar er förmåga att försörja familjen.

Tjänande i kyrkan

Vår fjärde prioritering är vårt åtagande under den tid vi använder till kyrkans aktiviteter. Aktiva sista dagars heliga familjer uppskattar sin tid i kyrkan och gör prioriteringar inom familjen för att få tid till detta.

Ledarna bör vara särskilt lyhörda för olika familjesituationer när de kallar till ämbeten och skapar förväntningar. Familjer med små barn där båda föräldrarna har krävande kallelser som tar dem bort från hemmet är de som troligast anser att kyrkans aktiviteter inkräktar på deras familjeliv. Kyrkans ledare kan hjälpa till genom att erkänna och stödja medlemmarnas försök att balansera tjänandet i kyrkan mot ansvaret för familjen.

Vi kan öka vårt umgänge med familjen medan vi verkar i våra kallelser i kyrkan.

Engagera familjen

Det finns sätt att öka vårt umgänge med familjen medan vi verkar i våra kallelser i kyrkan genom att på lämpligt sätt engagera familjen i vårt arbete i kyrkan. Låt mig ge ett personligt exempel.

Min far verkade som biskop under mina pojkår. Han var mycket upptagen och hade en krävande advokatpraktik. Han var också aktiv politiskt och efterfrågad som offentlig talare. Och så var han ju far till sex barn. Jag var alltid tacksam för att min far prioriterade rätt. Mamma kom alltid främst för honom. Det syntes på hans sätt att vara mot henne. Det åtföljdes av en verklig hängivenhet till oss barn.

När jag var omkring sex år fick jag en röd vagn i julklapp. Den såg exakt likadan ut som den här modellen, fast större. Den lilla röda vagnen stärkte bandet mellan min far och mig. Trots

att han var upptagen, fann han på sätt att engagera familjen i aktiviteter utan att minska sin egen insats.

En stor del av hans tid som biskop var

under depressionen på 30-talet. Många av församlingens medlemmar led nöd. Som biskop hade han ansvaret att få fram varor för att försörja dem. Detta verkade vara en bra aktivitet för en biskop, hans son och den lilla röda vagnen.

Jag kunde komma hem från skolan och hitta, staplat bredvid garaget — mjöl, socker, vete och andra förnödenheter. Jag visste att den kvällen skulle min far och jag få tillfälle att vara tillsammans.

När han kom hem var den lilla röda vagnen lastad med varor att ta till en familj. Vi två gick och pratade med varandra och utförde vårt välfärdsuppdrag genom att leverera varorna till behövande.

Jag fick på nära håll se den kärlek och omsorg som en god prästadömsledare hade om sina medlemmar. Ännu viktigare var att jag hade tillfälle att tillbringa dyrbar tid med min far.

Inrikta sig på grundläggande prioriteringar

Jag vill uppmuntra er att göra som vi lärde er vid det första världsomfattande ledarutbildningsmötet. Vi påminner om att alla kyrkans enheter befinner sig i olika utvecklingsstadier och att alla har olika behov. När vi planerar program i kyrkan, måste familjerna tas med i beräkningen.

Återigen ber vi er att inte lägga på era medlemmar mer än en kallelse i

kyrkan förutom hemundervisning och besöksundervisning. Se till att ni håller er till de grundläggande prioriteringarna. Då ska ni förvånas över hur Herrens inspiration leder er till att utföra era uppgifter som tjänare i hans rike.

Den återställda kyrkans slutmål är att underlätta och åstadkomma tillfällena för oss att bistå Herren i verket att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan. Vi gör detta i första hand genom att stärka familjerna. I en tid av moralisk nedgång, politisk ovisshet, internationell oro och ekonomisk instabilitet måste vårt fokus på att stärka och stabilisera familjerna förbättras och förstöras. Kyrkans syfte är ju att bistå familjerna i att nå

frälsning och upphöjelse i himlens eviga rike.

Handledning för familjen

För flera år sedan gav vi ut en särskild *Handledning för familjen*. Den var avsedd för medlemmar, särskilt för dem som är nyomvända eller som inte har så mycket erfarenhet av kyrkan. Vi uppmanar er att använda den. Den börjar med orden:

”Familjen är den grundläggande enheten i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och den viktigaste sociala enheten i tiden och evigheten. Gud har upprättat familjer för att ge sina barn lycka, för att låta dem lära sig rätta principer i en kärleksfull miljö och bereda dem för evigt liv.

Hemmet är den bästa platsen för att undervisa, lära sig och tillämpa evangeliets principer.”⁸

Återigen uppmanar vi er att använda denna broschyrs värdefulla lärdomar.

Frälsarens föredöme

Vår Herre och Frälsare hjälpte själv människor, han lyfte upp de förtryckta, gav hopp åt de modfällna och sökte upp de vilsegångna. I ord och handling visade han människorna att han älskade, förstod och uppskattade dem. Han insåg vars och ens gudomliga natur och eviga möjligheter. Också när han kallade till omvändelse, fördömde han synden utan att fördöma syndaren.

Liksom vår Frälsare borde vi ledare inom kyrkan älska dem vi tjänar och visa omsorg om var och en personligen. Må Herren välsigna oss i det heliga ansvar han givit oss, är min bön i Jesu Kristi namn, amen.

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liabona*, okt 2004, s 49.
2. ”Glad åt förmånen att få tjäna”, *Satellitutskickning av ledarskapsmöte*, 21 juni 2003, s 22.
3. *Satellitutskickning av ledarskapsmöte*, 21 juni 2003, s 21.
4. *Liabona*, okt 2004, s 49.
5. *Vägledning för de unga* (broschyr, 2001), s 10.
6. *Liabona*, okt 2004, s 49.
7. *Liabona*, okt 2004, s 49.
8. *Handledning för familjen* (2001), s 1.

Handledning för familjen (artikelnr 31180 180) kan anskaffas via kyrkans distributions- och servicecentrer.

Föräldrar har ett heligt ansvar

BONNIE D PARKIN

Hjälpföreningens generalpresident

Familjeansvar

Om jag fick önska en sak för denna kyrkas föräldrar och ledare, så vore det att de skulle känna Herrens kärlek i sina liv varje dag medan de tar hand om vår himmelske Faders barn. Det kanske inte är något jag säger som vidrör ert hjärta, utan vad Anden viskar till er. Följ dessa maningar.

Jag minns tydligt när tillkännagivandet om familjen gavs: Den 23 september 1995. Jag satt i tabernaklet

under Hjälpföreningens möte. President Hinckley var avslutande talare. Han presenterade "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". I församlingen rådde stillhet, men också en känsla av glädje, reaktionen "ja — vi behöver hjälp med våra familjer!"

Jag minns att det kändes så rätt. Tårar rann nedför kinderna på mig. När jag såg på systrarna som satt nära mig, tycktes de uppleva liknande känslor. Det fanns så mycket i tillkännagivandet att jag var ivrig att få tag i ett exemplar att studera. Tillkännagivandet bekräftar kvinnans värdighet. Och tänk att det först gavs till kyrkans kvinnor vid Hjälpföreningens möte — jag vet att president Hinckley sätter kvinnan högt.

Vi är alla här som ledare i kyrkan. Vi är upptagna. Men jag måste — liksom ni måste — minnas att vårt första ansvar gäller den egna familjen. Kom ihåg att den är en av de få välsignelser som vi kan ta med oss i evigheterna!¹ Newel K Whitney var biskop i kyrkans barndom i Kirtland. Liksom ni biskopar i dag, måste han ha haft ganska mycket viktigt att göra. Men han

tillrättavisades av Herren och befalldes att "sätta *sitt* hus i ordning". (L&F 93:50, kursivering tillagd) Systrar och bröder, detta råd gäller oss alla.

Många av er är föräldrar eller far- och morföräldrar, eller blir det en dag. Men gifta eller inte, är vi alla medlemmar i familjer. Ta dig en minut till att tänka på din egen familj. Vad hos dem älskar du? En sak hos min som jag älskar är att jag är glad att mina fyra söner tycker om att vara tillsammans.

Vilken lära om familjen framhålls i tillkännagivandet? Jag vill se närmare på ett stycke: "Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar."²

Jag älskar orden "enligt gudomlig plan". Föräldraskapet är en del av vår himmelske Faders gudomliga plan för sina barn. Som föräldrar har vi ett gudomligt ansvar att försörja, beskydda och vårda våra familjer.

Hur kan de här riktlinjerna — *försörja, beskydda* och *vårda* — hjälpa oss fostra rättfärdiga barn?

Försörja

I tillkännagivandet står det att föräldrarna ska sörja för barnens behov. Vilka är dessa behov? Ja, de är tak över huvudet och de är mat på

för er om att det ger ett starkt skydd.

I tillkännagivandet sägs

att föräldrar har det heliga ansvaret att beskydda sina barn. Övergrepp kan vara känslomässiga, som att tala nedlåtande till maka eller barn, behandla dem som värdelösa och att inte ge kärlek och tillgivenhet. Fäder beskyddar inte sina familjer när de misshandlar eller slår hustru eller barn. En västafrikansk syster säger att innan de blev medlemmar slog hennes far hennes mor och barnen. ”Nu”, säger hon, ”behandlar han oss med respekt och mildhet eftersom han förstår att vi är Guds barn.”

Föräldrar beskyddar sina barn genom att känna till deras val av vänner. En viss tonårsflicka blev arg när hennes far frågade henne vad hon gjorde på kvällarna. Fadern förklarade att tillkännagivandet säger att han ska beskydda sin familj och att han älskar sin dotter och det var därför han ville se till att hon var i säkerhet.

Vi måste också beskydda våra barn från medias inflytande. Håll reda på vad era barn ser på tv, på bio och hemma hos sina vänner. Om ni har en dator i hemmet, se då till att den används till sådant som är ”dygdigt, älskligt, prisvärt och gott”. (Trosartikel 13)

Vi är beskyddade när vi följer den levande profeten. Hur har ni beskyddats som familj genom att följa

oss också bli bra försörjare. Som föräldrar bör ni planera och leva efter en budget. Lär era barn skillnaden mellan önskemål och behov. Lägg inte en orimlig ekonomisk börda på din partner. När president Hinckley rådde oss att bli fria från skulder, satte sig en far ned med sina gifta barn och frågade dem om deras ekonomi. Han fick till sin förvåning veta att två hade stora skulder. Sedan frågade han dem om han fick hjälpa dem att göra upp en plan.

Utbildning hjälper föräldrar att försörja familjen. Uppmuntra era barn att skaffa sig all den utbildning de kan. I vissa länder kan de unga inte få del av Ständiga utbildningsfonden, eftersom de inte fullgjort högstadiet i skolan. I dagens värld är det så viktigt att föräldrar fortsätter lära.

Beskydda

Den andra riktlinjen som jag vill tala om är att *beskydda*. Skydda från vad då? Från skada — både fysisk och andlig. Vi skyddar våra barn när vi lär dem att de har ett gudomligt värde, när familjen går i kyrkan tillsammans, när vi har familjens hemafton, när vi har familjebön, när vi studerar skrifterna tillsammans. Alltsammans ganska enkla saker, men jag vittnar

bordet. Men tack vare evangelieplanen vet vi att det är mer än så. Det innefattar färdigheter — sådant som skapar karaktärer. Låt oss se på några.

Vi tar hand om våra barn när vi lär dem arbeta. Får jag berätta om mitt barnbarn Jacob. Han ville inte gå till skolan. Hans mor hade försökt med så mycket. Till sist satte hon ner honom och sade: ”Pappas jobb är att gå till arbetet och tjäna pengar. Mitt jobb är att stanna hemma och ta hand om dig och dina syskon. Och ditt jobb Jacob är att gå i skolan.” När Jacob förstod principen accepterade han den och gick till skolan.

Vi lär också våra barn att arbeta genom att förvänta att de utför sina sysslor och arbetar utanför hemmet när så är lämpligt. Vi hjälper våra barn ta hand om sitt liv genom att lära dem arbetets värde. Börja tidigt! Min man säger att den största gåva hans far gav honom var oberoende — för han lärde honom arbeta.

Att ta hand om vår ekonomi hjälper

president Hinckleys råd att läsa Mormons bok? Jag fick nyligen ett brev från en syster i England. Hon skriver:

”Min familj har under det gångna året prövats genom en far som valt att inte gå i kyrkan längre. Han har varit aktiv i hela sitt liv och har verkat i biskopsråd. Mitt hjärta har vädjat till Herren att få veta vad jag kan göra för att inte bli arg och bitter. Jag har själv familjens hemafton och böner med barnen. När jag var i templet kände jag mig manad, genom uppmaningen att läsa Mormons bok, att inte läsa skrifterna ensam med barnen utan ta både barnen och skrifterna till min man, var han än befann sig i huset. Så vi gick, varje kväll klockan nio, för att hitta honom. Han läser med oss —

inte först, men nu gör han det. Han kommer till kyrkan, är med på familjens hemafton och leder diskussioner om evangeliet. Mina barn var Herrens fötter och förde den återlösande kärlekens ord till min man. Detta har varit en stor välsignelse för min familj.”

Vårda

Den tredje och sista riktlinjen är att *vårda*. Hur ser omvårdnad ut? Hur känns den? Hur låter den? Omvårdnad ser ut som, känns som och låter som detta skriftställe: ”Genom överbevisning, långmodighet, mildhet, saktmod och oskrymtad kärlek, genom godhet.” (L&F 121:41–42) Jag vill ge några exempel.

Jag tror omvårdnad ser ut som tillrättavisning

med kärlek. En ung mor hejdar sitt barn när det inte lyder. Hon håller händerna kring hans ansikte, ser honom i ögonen och säger: ”Hör på vad jag säger.” Vi måste lära våra barn att välja rätt, men vi kan inte ta bort följderna av deras handlingar. Kom ihåg: Grunden för vår himmelske Faders plan är fri vilja.

Hur känns omvårdnad? Mycket av undervisningen och relationsskapandet i familjen sker under korta, opla-

nerade stunder i vardagslivet. Middagsbordet är en plats där man kan få kontakt, berätta vad som hänt under dagen, lyssna och uppmuntra varandra, och skratta tillsammans. Jag vet att

skratt lättar bördan. Kära mödrar och fäder, ha regelbundna måltider med dem ni älskar.

Avslutas föräldrarollen när barnen är vuxna och är på egen hand? Nej, saken är den att ni aldrig blir klara. Vi

har det underbara uppdraget att skapa eviga familjer. När min man och jag var på mission i England, kom en av våra söner med sin familj och hälsade på oss. Jag minns att han sade: ”Vi kommer för att vi behöver omvårdnad.” En gång förälder, alltid förälder. Är det inte toppen? När jag avslutade läsningen av Mormons bok i december, slogs jag av insikten att till och med Mormon rådde sin vuxne son Moroni: ”Min son! Var trofast i Kristus ... måtte Kristus upplyfta dig och ... hans barmhärtighet och långmodighet och hoppet om hans härlighet och om evigt liv stilla alla farhågor i ditt sinne evinnerligen.” (Moroni 9:25)

Hur låter omvårdnad? Ibland är det svårt att få mer än enstaviga svar från en tonåring. Här är en fråga som jag funnit oerhört bra för att ändra på det: ”Vilket är den största svårigheten du har just nu?” Den frågan öppnar dörren för ungdomar att berätta. Och när de gör det, lyssna bara! Döm inte, ge inte råd eller något annat. Bara lyssna. Du blir förvånad över den kontakt och de band som skapas. Biskopar och rådgivare, samma fråga kan vara till hjälp när ni intervjuar församlingens ungdomar.

Omvårdnad låter som familjebön. Ett av mina starkaste minnen av min far är när han knäböjde med mina sysskon vid föräldrarnas säng i deras lilla rum och jag hörde min far vädja till vår himmelske Fader att välsigna vår

mor som låg på sjukhus. Att höra min far utgjuta sina känslor hjälpte mig att veta att det fanns en Gud i himlen som lyssnar. Be för era barn om deras skolarbete och om skydd för dem under dagen. Våra barn känner vår kärlek och våra förväntningar när de hör oss be för dem.

Stärka familjen

Hur kan du som ledare stärka och stödja deras familjer som du tjänar? Du kan använda samma riktlinjer — sörja för, skydda och vårda — för att stärka församlingens familjer.

Ledare stödjer föräldrar genom att hedra dem, inte genom att stiga fram och ta över ett barn. Du kan vara en mentor, du kan dela deras intressen, men låta föräldrarna avgöra hur allt ska gå till. En mor berättade: ”Ofta verkar det som om de sista mina tonårspojkar vill lyssna på är min man och mig. Ibland har mina söner gett efter för sina jämnåriga och vridit ner föräldravolymen. Jag är tacksam för visa ledare i kyrkan som väglett våra söner. De tog aldrig över föräldrarollen. De lyssnade men stödde *våra* råd och ledde dem tillbaka till oss.”

Som familjer har vi alla behov. Bara några djupt kända ord om ensamstående mödrar: Jag vill berätta om en mor till fem barn vars man sändes i krigstjänst. Hon berättar:

”När min man reste i början av februari hade vi tre pålitliga bilar. Men

i november hade de gått sönder och vi kunde inte reparera dem. Samtidigt lät min sjuttonårige son mig veta att han inte planerade att gå ut som missionär eftersom han inte visste om evangeliet var sant. Om det funnits något tillfälle när jag behövde prästadörets välsignelser, så var det då. Jag minns inte alla detaljer, men jag minns tydligt att jag fick mer än en välsignelse från omtänksamma prästadömsbärare under den tiden. Jag visste alltid att jag kunde ringa mina hemlärare och att de skulle ställa upp. Ingen av dem kunde laga min bil, men de gav mig prästadömsvälsignelser som jag behövde, och de fann någon som kunde laga bilen.”

Hängivna hemlärare hjälpte den här familjen, och de kan vara till nytta för alla ensamstående föräldrar när de lär känna dem, vinner deras tillit och ger prästadömsvälsignelser. Biskopar, högprästernas gruppleddare, äldsternas kvorumpresidenter: De här mödrarna behöver prästadörets välsignelser i hemmet, liksom även våra ensamstående systrar.

President Hinckley varnade för att ”världen långsamt håller på att befläckas” för tio år sedan när tillkännagivandet utfärdades. Denna profetiska förkunnelse bekräftar på nytt Herrens ”normer, lärdomar och förfaringssätt angående familjen”.³ I motsats härtill försöker världen diktera kvinnornas och moderskapets roller.

Ledare stödjer föräldrar genom att hedra dem, inte genom att stiga fram och ta över ett barn.

Kvinnor av i dag får höra att de behöver en karriär, organisationer att tillhöra och, om de har råd, barn. Den hedrade modersrollen blir alltmer omodern. Låt mig göra detta klart: Vi får inte låta världen förstöra det vi vet har givits oss enligt en gudomlig plan.

Systrar, låt mig tala uppriktigt till er några minuter. Som medlemmar i Hjälpföreningen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är det vår förmån och vårt ansvar att vårda och stödja familjen. Alla tillhör en familj och alla familjer behöver stärkas och beskyddas.

De som hjälpt mig mest i att bli hemmafru är för det första min mor och mormor och därefter systrarna i Hjälpföreningen i de olika församlingar där vi bott. Jag lärde mig saker. Jag såg exempel på den glädje som kommer av att skapa ett hem där människor trivs. Från och med januari 2006 finns nya riktlinjer för möten och aktiviteter för hemmets, familjens och den enskildes utveckling. De ger ökad flexibilitet för att alla systrar ska

kunna delta i Hjälpföreningen. Hjälpföreningens ledare, se nu till att de möten och aktiviteter ni planerar stärker alla systrarnas hem.

Besökslärare är en annan hjälp till att stödja familjen. Jag hoppas ni alla har möjlighet att vara besökslärare. Besökslärare inte bara stärker en syster andligen, utan har också en unik möjlighet att vårda och göra en bedömning av hennes behov. Hjälpföreningens ledare, delta aktivt i välfärdskommitténs möten och rapportera om andliga och timliga behov som påpekas av era besökslärare.

Kristi rena kärlek

Och de av er som är gifta: Tänk tillbaka. Vad var det som gjorde att du blev kär i din make? Att komma ihåg detta kan ge ett förlåtande hjärta. Uttryck kärlek till varandra. En hustru kan betyda mycket i sin mans liv och bygga upp hans självförtroende. En man kan förgylla den mörkaste dag med tre enkla ord: "Jag älskar dig." En av de största gåvor föräldrar kan ge

sina barn är att visa att de älskar varandra.

Vår roll som föräldrar för att fostra rättfärdiga barn är att försörja, beskydda och vårda, och vi gör detta som likvärdiga makar. Vi gör det samma som ledare. Att vara en ledare är arbetsamt. Att vara en förälder är arbetsamt. Vi blir modfällna, men vi kämpar vidare ändå. Jag tror vi lär oss så mycket om Kristi rena kärlek i våra familjer och genom tjänandet i kyrkan.

Som föräldrar och ledare behöver vi ge våra barn den kärlek vår himmelske Fader visar oss. I Moroni 8:17 läser vi: "Jag är fylld med den kärlek, som är evig kärlek." Lägg därtill Herrens ord: "Ikläden eder kärlekens band såsom en mantel, som är fullkomlighetens och fridens band." (L&F 88:125) Jag inbjuder er att i allt ni gör ta på er kärlekens mantel och omsvepa er familj i Kristi rena kärlek.

Må Herren välsigna er som familjer och som ledare att ni kan omsluta dem ni älskar med kärlekens mantel, så att vi alla må återvända till vår himmelske Faders närhet och leva hos honom för evigt. I Jesu Kristi namn, amen.

SLUTNOTER

1. Se Gordon B Hinckley, "Glad åt förmånen att få tjäna", *Satellitutsändning av ledarskapsmöte*, 21 juni 2003, s 21.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liabona*, okt 2004, s 49.
3. Se "Håll stånd mot världens bedrägerier", *Nordstjärnan*, jan 1996, s 100.

Himmelska hem — Eviga familjer

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
förste rådgivare i första
presidentskapet

Bygga ett evigt hem

Det är i en anda av ödmjukhet som jag representerar första presidentskapet som avslutande talare i kväll. Vi har blivit inspirerade och uppbyggda av äldste Bednars, äldste Perrys och syster Parkins tal. Våra tankar har inriktats på hemmet och familjen när vi har påmint om att "hemmet är grunden till ett rättfärdigt liv, och inget annat kan ta dess plats eller fylla dess viktiga funktion".¹

Ett hem är mycket mer än ett hus byggt av trä, tegel eller sten. Ett hem är byggt av kärlek, uppoffringar och respekt. Vi är ansvariga för det hem vi bygger. Vi måste bygga klokt, för evigheten är ingen kort resa. Vi kommer att uppleva stillhet och stormar, sol och skuggor, glädje och sorg. Men om vi verkligen anstränger oss kan hemmet vara en bit av himlen här på jorden. De tankar vi tänker, det vi gör, det liv vi lever påverkar inte bara hur lyckad vår jordiska resa blir utan banar också vägen för våra eviga mål.

Vissa medlemsfamiljer består av mor, far och barn där alla bor hemma, medan andra har tvingats bevittna den sorgliga bortgången av en, sedan en till och sedan ännu en av dess medlemmar. Ibland består en familj av en enda person. Hur vår familj än ser ut så förblir den — för familjen kan vara evig.

Vi kan lära oss av mästarkitekten, ja, Herren. Han har lärt oss hur vi måste bygga. Han förkunnade: "En familj som är splittrad kommer inte att bestå." (Matt 12:25) Senare förmanade han: "Se, mitt hus är ett ordningens och icke ett oordningens hus." (L&F 132:8)

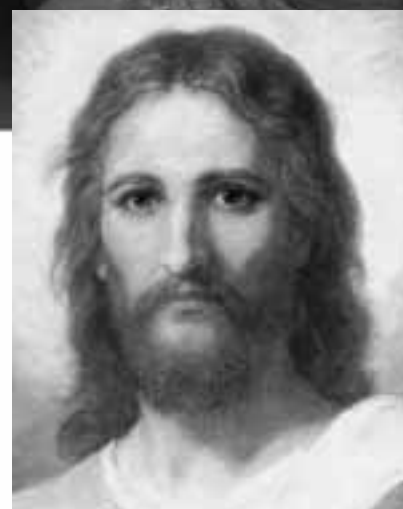
I en uppenbarelse som gavs genom profeten Joseph Smith i Kirtland i Ohio den 27 december 1832, sade Mästaren: "Ordnens eders, bereden allt som behöves och byggen ett hus, ja, ett hus för bön, för fasta, för tro, för lärdom, för härlighet, för ordning, ja, ett Guds hus." (L&F 88:119, se också 109:8.)

Var kan någon av oss hitta en bättre planritning för att på ett vist och riktigt sätt kunna bygga ett hus? Ett sådant hus skulle uppfylla byggnormen som beskrivs i Matteus, ja, ett hus byggt "på klippan" (Matt 7:24–25, se också Luk 6:48, 3 Nephi 14:24–25), ett hus med förmåga att stå emot motståndets hållregn, svårigheternas översvämningar och tvivlets stormvindar som finns överallt i vår föränderliga och prövande värld.

Någon kanske säger: "Men den uppenbarelsen skulle ge instruktioner för tempelbyggande. Är den av betydelse i dag?"

Jag skulle svara: "Förkunnade inte aposteln Paulus: 'Vet ni inte att ni är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i er?'" (1 Kor 3:16)

Låt Herren vara byggherre för vårt byggnadsprojekt. Då kan var och en av oss vara underleverantörer för en viktig del av hela projektet. Därigenom är vi alla byggnadsarbetare. Förutom att bygga vårt eget hem har vi också ansvaret att hjälpa till med att bygga Guds rike här på jorden genom att trofast och effektivt tjäna i våra kallelser i

Mästaren sade: "Ordnen eder, bereden allt som behöves och byggen ett hus, ja, ett hus för bön, för fasta, för tro."

kyrkan. Jag skulle vilja bidra med några riktlinjer från Gud, lärdomar från livet och punkter att begrundas medan vi börjar bygga.

Knäböj i bön

"Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna." (Ords 3:5–6) Så sade den vise Salomo, Davids son, Israels kung.

På den amerikanska kontinenten sade Jakob, Nephis bror: "Blicken med fasthet uppåt till Gud och bedjen till honom med orubblig tro." (Jakob 3:1)

Detta gudomligt inspirerade råd kommer till oss i dag som kristallklart vatten till förtorkad jord. Vi lever i oroliga tider.

Bara för några generationer sedan kunde man inte ana vilken värld vi nu skulle leva i och vilka problem vi skulle ställas inför. Vi är omgivna av omoral, pornografi, våld, droger och en mängd andra ondskefulla ting som påverkar dagens samhälle. Vi har en utmaning, ja, ett ansvar, att inte bara hålla oss "obesmittade av världen" (Jak 1:27), utan också att tryggt vägleda våra barn och andra som vi har ansvar för genom syndens stormande

hav som omringar oss alla, så att vi en dag kan återvända till och bo hos vår himmelske Fader.

Att undervisa vår familj kräver vår närvaro, vår tid och våra största ansträngningar. För att vi ska vara effektiva i vår undervisning måste vi vara ståndaktiga exempel för våra familjemedlemmar och tillgängliga för att ge såväl enskild tid åt varje medlem som tid för råd och vägledning.

Vi känner oss ofta överväldigade av uppgiften vi har framför oss. Hjälpen finns dock nära hela tiden. Han som känner vart och ett av sina barn besvarar vår intensiva och innerliga bön när vi ber om hjälp med att vägleda dem. Sådana böner löser fler problem,

lindrar mer lidande, förhindrar fler överträdelser och bringar större frid och förnöjsamhet i människans själ än något annat sätt.

Förutom att vi behöver denna vägledning för vår egen familj har vi också kallats till positioner där vi har ansvar för andra. Som biskop eller rådgivare, som ledare för ett prästadömskorum eller som ledare för en biorganisation har ni möjlighet att bidra med något till andra människors liv. Det kan vara personer som kommer från familjer där några eller alla är mindre aktiva. En del kanske har vänt sig bort från sina föräldrar och ignorerat deras vädjanen och råd. Vi kan vara ett verktyg i Herrens händer för att bidra med

något till en person i en sådan situation. Men utan vår himmelske Faders vägledning kan vi inte göra allt det som vi kallats att göra. Sådan hjälp kommer genom bön.

En framstående amerikansk domare tillfrågades vad vi, som medborgare i världens olika länder, skulle kunna göra för att minska brottsligheten och olydnaden mot lagar och för att få fred och förnöjsamhet i våra liv och i våra nationer. Han svarade eftertänksamt: "Jag skulle föreslå att vi återupptar den gamla sedvänjan att hålla familjebön."

Är vi inte, som ett folk, tack samma för att familjebön inte är någon förlegad sedvänja för oss? Den finns en verklig mening

bakom det ofta citerade talesättet: "Den familj som ber tillsammans förblir tillsammans."

Herren själv befallde oss att ha familjebön när han sade: "Bedjen till Fadern i edra familjer och alltid i mitt namn, på det edra hustrur och barn må bli välsignade." (3 Nephi 18:21)

Som föräldrar, som lärare och som ledare i någon kapacitet har vi inte råd att genomföra denna potentiellt farofyllda resa genom jordelivet utan himmelsk assistans, som hjälper oss att vägleda dem som vi ansvarar för.

När vi uppsänder våra familjeböner och enskilda böner till Gud, låt oss då göra det med tro på och tillit till honom. Knäböj i bön.

Tjåna villigt

Som exempel vänder vi oss till Herrens liv. Jesu liv är som ett godhetens strålkastarljus där han verkade bland människorna. Han gav styrka åt krymplingars ben, syn åt de blindas ögon, hörsel åt de dövas öron och liv åt de dödas kroppar.

Hans liknelser vittnar om hans kraft. Genom den barmhärtige samariten lärde han: "Ålska din nästa." (Se Luk 10:30–35.) Genom sin vänlighet till kvinnan som ertappades med äktenskapsbrott undervisade han om medlidsam förståelse. (Se Joh 8:3–11.) I sin liknelse om talenterna lärde han oss att förbättra oss själva och stråva efter fullkomlighet. (Se Matt 25:14–30.) Han kunde ha förberett oss väl för

vår roll i att bygga en evig familj.

Var och en av oss — vare sig vi är en prästadömsledare eller en ämbetsman i en biorganisation — är ansvarig inför sin heliga kallelse. Vi har avskilts för det arbete som vi kallats till. I Läran och förbunden 107:99 sade Herren: ”Var och en skall nu lära sin plikt och med all flit sköta det ämbete, vari han är insatt.” När vi hjälper till att välsigna och stärka dem som vi ansvarar för i vår kallelse i kyrkan så välsignar och stärker vi i själva verket deras familjer. Det tjänande vi utför i vår familj och i våra kallelser i kyrkan kan alltså få eviga följder.

För många år sedan, som biskop i en stor och mångskiftande församling med över tusen medlemmar i Salt Lake City, ställdes jag inför otaliga utmaningar.

En söndagseftermiddag fick jag ett telefonsamtal från ägaren till en affär som var belägen inom vår församlings gränser. Han sade att tidigare samma morgon hade en pojke kommit in i affären och köpt en stor glass vid glassbaren. Han hade betalat med pengar som han hade tagit ut ur ett kuvert, och sedan, när han gick, hade han glömt kuvertet. När butiksägaren fick tillfälle att undersöka kuvertet, såg han att det var ett fasteofferkuvert med namn och telefonnummer till vår församling. När han beskrev pojken som hade varit i affären visste jag med en gång vem det var — en ung diakon från vår församling som

kom från en mindre aktiv familj.

Min första reaktion var chock och besvikelse över tanken att någon av våra diakoner hade tagit fasteofferpengar som var avsedda för behövande och gått till en affär på en söndag för att köpa något gott för pengarna. Jag bestämde mig för att besöka pojken på eftermiddagen och undervisa honom om kyrkans heliga pengar och hans plikt som diakon att samla in och skydda dessa pengar.

När jag åkte hem till dem uppsände jag en tyst bön om vägledning i vad jag skulle säga för att tillrättalägga situationen. Jag kom dit och knackade på dörren. Dörren öppnades av pojkens mamma och jag bjöds in i vardagsrummet. Fastän det knappt var ljus i rummet kunde jag se hur litet och slitet det var. De fåtal möbler som fanns var utslitna. Mamman själv såg utsliten ut.

Min förtrytelse över hennes sons beteende samma morgon försvann från mitt sinne när jag insåg att det här var en familj i verklig nöd. Jag kände mig manad att fråga mamman om det fanns någon mat i huset. Med tårar i ögonen erkände hon att det fanns det inte. Hon berättade att hennes make hade varit arbetslös en tid och att de var i desperat behov av både mat och pengar till att betala hyran så att de inte skulle bli vräkta från det lilla huset.

Jag tog aldrig upp incidenten med fasteofferpengarna för jag insåg att pojken förmodligen hade varit förtvivlat hungrig när han gick in i affären. I stället ordnade jag genast med hjälp

Det tjänande vi utför i vår familj och i våra kallelser i kyrkan kan få eviga följder.

åt familjen så att de skulle ha mat att äta och tak över huvudet. Dessutom kunde vi, med hjälp av prästadömsledarna i församlingen, ordna med arbete åt maken så att han skulle kunna försörja sin familj i framtiden.

Som prästadöms- och biorganisationsledare är vi berättigade till Herrens hjälp i att hedra våra kallelser och uppfylla vårt ansvar. Sök hans hjälp, och när inspirationen kommer, handla då enligt den inspirationen för vart ni ska gå, vem ni ska besöka, vad ni ska säga och hur ni ska säga det. Vi kan tänka ihjäl en tanke, men det är bara när vi handlar enligt den som vi kan välsigna andra.

Må vi vara sanna herdar för dem

som vi ansvarar för. John Milton skrev i sin dikt "Lycidas": "De hungriga fåren tittar upp och har inte fått någon föda" (rad 125). Herren själv sade till profeten Hesekiel: "Ve er, ni Israels herdar, som ... inte ... [tog] hand om hjorden." (Hes 34:2-3)

Vi har ett ansvar att ta hand om hjorden, för de dyrbara fåren, dessa ömtåliga lamm, finns överallt — hemma i vår egen familj, hemma hos vår släkt, och väntande på oss i våra kallelser i kyrkan. Jesus är vårt föredöme. Han sade: "Jag är den gode herden, och jag känner mina får." (Joh 10:14) Vi har ett ansvar som herdar. Må vi alla tjäna villigt.

Räck ut en hjälpande hand

På resan längs livets stig inträffar en del olycksfall. Några avviker från riktmärkena på vägen som leder till evigt liv, bara för att upptäcka att genvägen de tog till slut leder till en återvändsgränd. Likgiltighet, vårdslöshet, själviskhet och synd utkräver sin kostsamma tribut av människoliv. Det finns de som av oförklarliga orsaker marscherar till ljudet av en annan trumslagare och senare inser att de har lockats av falska frestelser som leder till sorg och lidande.

År 1995 gav första presidentskapet särskild uppmärksamhet åt dem som hade irrat sig bort från Kristi fälla och utfärdade ett särskilt uttalande med

rubriken "En inbjudan att komma tillbaka". Budskapet innehöll följande vädjan:

"Till er som av någon anledning befinner er utanför kyrkans vård säger vi: 'Kom tillbaka!' Vi inbjuder er att komma tillbaka och ta del av den lycka ni en gång kände. Ni kommer att finna många med utsträckta armar som välkomnar er, hjälper er och tröstar er.

Kyrkan behöver er kraft, kärlek, lojalitet och hängivenhet. Den väg är bestämd och viss genom vilken en person kan återfå medlemskapets fulla välsignelser i kyrkan och vi står redo att ta emot alla som önskar få det."

Kanske en ofta upprepad scen kan hjälpa er inse er egen möjlighet att räckta ut en hjälpande hand. Låt oss titta på en familj med en son som heter Jack. I hela sitt liv hade Jack och hans far haft många allvarliga gräl. En dag, när han var sjuutton år,

hade de grälat extra mycket. Jack sade till sin far: "Det här är droppen som får bågaren att rinna över. Jag sticker hemifrån och kommer aldrig mer tillbaka!" Han gick till sitt rum och packade en väska. Hans mor tiggde och bad att han skulle stanna, men han var alldeles för arg för att lyssna. Han lämnade henne gråtande i dörröppningen.

Han var på väg ut genom grinden när han hörde sin far ropa: "Jack, jag vet att jag till stor del kan skyllas för att du ger dig iväg. Och det ber jag verkligen om ursäkt för. Jag vill att du ska veta att om du någon gång vill komma hem igen, så är du alltid välkommen. Och jag ska försöka bli en bättre far för dig. Jag vill att du ska veta att jag älskar dig, och jag kommer alltid att älska dig."

Jack sade ingenting utan gick till busstationen och köpte en biljett till en avlägsen plats. När han satt på bussen och såg landskapet passera mil efter mil, började han tänka på vad hans far hade sagt. Han började inse hur mycket mod och kärlek det hade krävts av fadern för att säga det som han sade. Pappa hade bett om ursäkt. Han hade bett honom komma tillbaka, och orden "jag älskar dig" ringde i Jacks öron.

Jack insåg att det var upp till honom att ta nästa steg. Han visste att enda sättet för honom att finna samvetsfrid var att visa samma mognad,

Må vi vara sanna herdar för dem som vi ansvarar för.

godhet och kärlek mot sin far, som denne visat mot honom. Jack klev av bussen. Han köpte en biljett tillbaka och påbörjade resan hem.

Han kom fram strax efter midnatt, gick in i huset och tände lyset. Där, i gungstolen, satt hans far med sänkt huvud. När fadern tittade upp och såg Jack, reste han sig från stolen och de kastade sig i armarna på varandra. Jack sade senare: "De sista åren jag bodde hemma var bland de lyckligaste i mitt liv."

Här fanns det en far som genom att kväva sin häftiga vrede och lägga band på sin stolthet räddade sin son från att hamna i den stora skaran av förlorade själar som är en följd av uppbrutna familjer och splittrade hem. Kärlek var det band som höll dem samman, den balsam som helade. Kärlek så ofta känd, så sällan uttryckt.

Från berget Sinai hör vi orden dundra i våra öron: "Hedra din far och din mor." (2 Mos 20:12) Och senare, från samme Gud, befallningen: "Lev tillsammans i kärlek." (Se L&F 42:45.)

Följa Herrens planritning

Knäböj i bön. Tjäna villigt. Räck ut en hjälpande hand. Var och en av dessa uppmaningar är en viktig del av Guds planritning över hur man gör ett hus till ett hem och ett hem till en himmel.

Balans är ett nyckelord för oss i våra heliga och högtidliga ansvar i vårt hem och i våra kallelser i kyrkan. Vi måste använda oss av visdom, inspiration och sunt förnuft när vi tar hand om vår familj och utför våra kallelser i kyrkan, för båda är av största betydelse. Vi kan inte försumma vår familj,

vi får inte försumma våra kallelser i kyrkan.

Låt oss bygga med skicklighet, hålla oss borta från genvägar och följa Guds planritning. Då kanske Herren, vår byggnadsinspektör, säger till oss som han sade när han visade sig för Salomo, en byggare av en annan tid: "Detta hus som du har byggt har jag helgat för att där fästa mitt namn för evig tid. Mina ögon och mitt hjärta skall för alltid vara där." (1 Kung 9:3) Då kommer vi att ha himmelska hem och eviga familjer, och vi kommer att kunna hjälpa, stärka och välsigna andra familjer också.

Jag ber ödmjukt och uppriktigt att vi alla må få del av denna välsignelse. I Jesu Kristi namn, amen.

SLUTNOT

1. Se brev från första presidentskapet den 11 feb 1999; se *Liabona*, dec 1999, s 1.

FAMILJEN

ETT TILLKÄNNAGIVANDE FÖR VÄRLDEN

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET OCH DE TOLV APOSTLARNAS RÅD
I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

VI, FÖRSTA PRESIDENTSKAPET och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse.

ALLA MÄNNISKOR – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

I FÖRUTTILLVARON kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämelse som arvtagare till evigt liv. Den gudomliga lyckalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förordningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.

DET FÖRSTA BUD som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.

VI TILLKÄNNAGER att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.

MAN OCH HUSTRU har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. "Barn är

en Herrens gåva" (Psaltaren 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur – mödrar och fäder – kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.

FAMILJEN är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Handikapp, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.

VI VARNAR dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.

VI UPPMANAR ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet.

Detta tillkännagivande upplästes av president Gordon B. Hinckley, som en del av hans budskap vid Hjälpföreningens allmänna möte 23 september 1995 i Salt Lake City, Utah.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

